

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVFOLYAM 3. SZÁM – 2016. MÁRCIUS 6.

Megszentelt kapcsolat

A házasságkötés szentségében Anyaszentegyházunk így imádkozik az új asszony megáldásakor: „Istenünk, áldd megszolgálódat, aki a mai napon férjével szent életszövetséget kötött...!” – A létrejött kapcsolat kifejezéseként imádkozunk így; tudjuk azonban, hogy a két fél kapcsolata nem egyszerűen szövetség, még csak nem is életszövetség. Sokkal több annál, és ezt a mi kifejezésünk nem fejezi így ki; ennek az életszövetségnek a lényegére alapos megfontolás után így mutathatunk rá: megszentelt szövetség. – Megszenteltségét nemcsak onnan kapta, hogy az Úr Jézus Krisztus ilyen megszentelt szövetség „keretei közé” érkezett közénk a földre, hanem sokkal hamarabb, már a teremtés kezdetén. A Teremtés Könyvének I. fejezetében ezt olvassuk: „és megáldotta Isten őket és így szólt: szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet...!” – Ezzel az áldással magasan fölébe emelte Isten az ember „szerepét” az összes többi létezőnek. – Nemcsak azért tette ezt, ahogyan az embernek hozzá illő segítőátadott, hanem ahogyan ezt adta. – Az összes többi létezőt „egyszerűen” akarta hogy legyen, de az ember esetében ez másként történt; ebben a történetben az első ember – Ádám – kimondhatta: „ez most csont az én csontomból és hús az én húsból: ezt a férfi feleségemnek nevezte el, mert a fériből származik. Ez okból hagyja el az ember atyját és anyját és feleségéhez ragaszkodik és ketten egy testté lesznek.” – A világtörténelem folyamán egészen másképpen is „alakul” a két ember élete, mint más élőké. Az ember nem egyszerűen éli a maga életét, igénye van a másikra, a társra; nem egyszerűen növekszik és sokasodik, hanem, ahogyan a Szentírás-magyarázók kifejezik: „az Isten tehetséget és jogot ad az embernek a házasságra. (Utóbbi az Isten kezdetől fogva egy férfi és egy nő felbonthatatlan életszövetségének rendelte...)” – Ebben az Isten képe tükröződik igazán, aki az embernek azáltal is megadta ennek a megértését, hogy értelmet adott neki és azt a képességet, hogy ennek sértetlen megélésével „tükrözze” az Isten-képmasszát, hasonlatosságot. – Valóban nagyon is különbözik az ember és ember kapcsolatában minden más létezőtől. Míg mások mintegy „öszönösen” cselekszenek, s ha vannak is „szép példák” közöttük az összetartozásra, mégiscsak más ez a kapcsolat, más az utódok „kérdése”, mások a következmények. Nem lehet nem észrevenni a nagy különbséget: a tudatosságot, a megszenteltséget. – Az utódok gondozásában és

nevelésében is fontos az isteni elképzelés megvalósítása. A nővényvilágban nem látjuk az utódok iránti felelősséget – szaporodnak, néha túlszaporodnak anélkül, hogy a „hogyan tovább” érdekelné őket; igen sokszor az állatvilágban is így van ez, bár ott már fellelhetünk némi „tudatosságot.” – Múltó módon az ember tudja ezt megélni a szent és fölbonthatatlan házasságban, mint megszentelt kapcsolatban. – Az Ó-szövetségben olvashatunk ugyan ettől „eltérő” esetekről, valójában azonban világosan nyomon követhetjük Isten szándékát ennek tisztasága tekintetében. – Gondoljunk csak a Tízparancs két pontjára, amik egyértelműen „örkődnek” a téma sérthetlenségén! A hatodik parancs megfogalmazása is ide sorolható, hiszen minden furcsaság valahol a „szertelenséggel” kezdődik, amit ez a parancsa burkoltan, de tartalmaz(hat.) – A kilencedik parancs pedig egyértelmű és nem is magyarázható másképpen, mint a házasság tisztaságának „örzöjeként.” – Amikor az Új-szövetségben az írástudók és farizeusok próbálják „félre-magyarázni, az Úr Jézus így mond róla véleményét: „keményszívűségtek miatt...” – A házasságtörés fogalmát és annak szigorú megbüntetését is azért tartották nagyon is számon, mert nagyon is jól érezték, hogy komolyan kell venni, „amit Isten egybekötött, ember szét ne vállassza!”

A mindennapokban sok olyan dolog van, ami természetes, hogy nem egyszer így gondoljuk, máskor meg úgy. S ha mégis megtörténik, „meglepődünk” rajta, sőt emberi törvényeink sokasága igyekszik „rendet tenni” a káoszban. – Természetes, hogy a legszebb és semmihez sem hasonlítható ember és ember közötti kapcsolatban, a házasságban is rendnek kell lennie! – Ez a rend kívánja meg, hogy egy életre szóló, felbonthatatlan legyen, legyen egy férfi és egy nő kapcsolata! – Az Isten megszentelte és megáldotta ezt a kapcsolatot, nem tehetjük túl magunkat rajta! – Az Új-szövetségben Szent Pál nagy, szent titokról beszél, amit az Úr Jézus Krisztus és az Egyház kapcsolatához hasonlít; kell, hogy úgy kezelje mindenki - a modern kor furcsábbnál-furcsább „próbálkozásai” ellenére is! – Amit Isten megszentelt, az ember, a teremtmény ne akarja „szétrombolni” semmiféle címen! – Isten áldása legyen a megszentelt emberi kapcsolatokon, a házasságokon! –

Pekker Imre plébános

**Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent keresztet által megváltottad a világot!**

Évközi 5. Vasárnap – Február 07.—A végtelen Isten tudtunk nélkül, de az Ő bölcs elhatározása értelmében mindenkinek adott megbízatást a saját élete és a körülötte lévő világ - a benne élő emberek - érdekében is. A saját képére és hasonlatosságára teremtett emberek ez nemcsak hivatás, megbízatás, hanem kitüntetés is, hiszen a velünk született adottságokat „kamatoztathatjuk”, kamatoztatnunk is kell, hogy eleget tudjunk tenni meghívásunknak és megbízásunknak. – A Szentírásban – már az Ószövetségben is – az Olvasmány tanúsága szerint az egyes embereknek – most éppen Izajás prófétaé – esetében láthatjuk ezt a csodálatos folyamatot: „*kit küldjek el? Ki megy el nekünk?*” – Láthatjuk a Szentleckében Szent Pál apostol esetében, amikor Ő maga mondja el: „...*mint egy elvetéltnek megjelent nekem is!*” – Ez a megjelenés nem egyszerű látomást jelent, hanem meghívást és megbízatást is: „...*utolsó vagyok az apostolok között, s arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak hívjanak, hiszen üldöztem az Isten Egyházát, de Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok s a rám árasztott kegyelme nem maradt bennem hatástalan. Többet dolgoztam mindegyiküknél...*” – Láthatjuk Szent Péter meghívását is az Evangéliumban, hiszen meghívást, megbízatást jelent az a mondat: „*evezze a mélyre...!*” – Folytathatjuk a sort a saját esetükben is, amikor komolyan el kell gondolkoznunk azon, olyan sok embert megbízott szemből-szemből dologgal az Úr, vajon engem nem bízott meg valamivel? – Vajon nekem miben kell részt vennem, hogy elképzeléseit általam megvalósítsa? – Érthető módon, kicsinek érzi magát az ember, ha a megbízatás nagyságát nézi, és mintegy ösztönösen is húzódozik, késlekedik, keresi a „kibúvókat”, ezt tették sokan mások is – Izajás próféta felkiáltott: „*ajj nekem...!*” Szent Pál apostol méltatlansága tudatában „elvetéltnek” az igazi életre alkalmatlannak mondja magát; Szent Péter pedig így szól: „*Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!*” – végül is: Izajás kimondja: „*engem küldj!*” – Szent Pál nem a maga érdemeinek tekintetét: „*Isten kegyelme, amely velem van...*” mondja és cselekszik; Szent Péter pedig „*a Te szavadra kivetem a hálót!*” – és én? Mit válaszolok Isten jóra indítására? – Ne retentsem meg, ha arra hív, hogy igaz tetteket vár tőlem! – Szent Péternek is azt mondta: „*evezze a mélyre!*” – oda, ahol már nem egy könnyen talál a lábát „biztos talajt”, oda, ahol már tiszta a víz - nem teszi „zavarossá” a hullámozás és a parti „behatások”, ahol már nem elég önmagadban bízod, Bennem kell bíznod! – Tudnom kell, hogy velem is hasonló szándéka van az Istennek! – Bízni Benne – minden körülmények között! – Nem tehetem meg, hogy a „zavarosban” halászkol! – Ahogyan Szent Péternek bátorságot akart adni az Üdvözítő: „*Ne félj!*” – ugyanezt akarja minden jószándékú, jóra törekvő embernek is adni; akarja, hogy bizzunk gondviselő jóságában és ne féljünk „munkatársai” lenni, tudjuk, hogy Ő „*elég hatalmas ahhoz, hogy a gyarló emberek is fontos szerepet adjon*” terveinek megvalósítására.

Nagyböjt 2. Vasárnapja – Február 21.—Mondhatjuk, hagyományosan az Úr Jézus megdicsőüléséről emlékezünk a mai Vasárnapon. – Ez az esemény egyben természetes is és egyben természetfeletti is. Természetes abban az értelemben, hogy az Úr Jézus szabadon választja ki azokat az apostolokat, akikkel fölmege a hegyre és ott imádkozik; bizonyos fokig természetesnek mondhatjuk az apostolok „viselkedését” is, amint résztvevői lesznek az eseményeknek: gondoljunk Péter apostol megjegyzésére, szándékára a sátorkészítés tekintetében, vagy egyszerűen a félelmükre, ami a felhőben támad bennük! – Természetfeletti viszont abban az értelemben, hogy az Úr Jézust úgy látják, ahogyan addig még sohasem: megdicsőülten; Mózes és Illés társaságában. – Ezek az események kell, hogy figyelmünket arra irányítsák, hogy a természetes és természetfeletti dolgok egyaránt fontosak az életben! – Vannak természetes dolgok, amik egyébként olyan magától értetődőek számunkra, pedig valójában nem azok és vannak természetfeletti dolgok, amikre jobban oda kell figyelnünk, nem szabad egyszerűen a misztika világába „utalni” őket! – A mindennapi életben is fontos, hogy sok dolog akkor legyen természetes, ha azok úgy mond elöbbré viszik az embert, gondolkodását, szavait, tetteit – a jó Isten szándéka szerint, hogy általuk megérezzük és ezen keresztül más is megérezhesse isteni Mesterünk, „*Krisztus vigasztaló közelségét.*” Olyan szépen hangzik a Sissi c. trilógia egyik jelenetében a Bajos gróf, Miksa mondása leányának: „*ha egyszer szomorú leszel, menj ki az erdőbe és ott látni fogod minden fűszálban Isten jóságát, mindenhatóságát...!*” A mindennapok eseményében is látnunk és láttatnunk kell a minket végtelenül szerető Isten! – A természetfeletti dolgokban pedig legyen természetes, hogy „*a mi hazánk a mennyben van!*”, ahogyan Szent Pál tanítja a filippi híveket és tanít minket is. Károsnak tartja és az is, hogy sokak úgy élnek, gondolkodnak, hogy „*istenük a hasuk, azzal dicsekszenek, ami gyalázatukra válik és az eszüket földi dolgokra járatják...*” – Kell, hogy a természetfeletti szempontok „*érvényesüljenek*” mindennapjainkban, hiszen ezek által valósulhat meg az, amit a mindennapi életben is nagyon is jól értünk, miszerint nem mindegy látni, meglátni, belátni, átlátni... dolgokat és adott esetben tudjuk, hogy ezek tartalma nem egyszerűen igekötők „kérdése!” – Mást és mást jelent egyik is, a másik is. – Tanulni kell, hogyan töltjük meg igazi tartalommal az egyes fogalmakat; és erre is kapunk biztatást ebben a megdicsőülési jelentben: „*a fényes felhőből az Atya szözeata hallatszott: Ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok!*” – Van tehát Tanítónk, az Úr Jézus Krisztus, Aki azért is jött, hogy szavával és példájával tanítson... – most igazolást nyert az Ő küldetése, megdicsőült Személye és az Atya szözeata igazolja Őt és mindazt, amit adni akar mindenkinek, nekünk is; „*részesíteni akar isteni ajándékaiban...*” – van Tanítónk, legyünk mi tanítványai, készséges tanítványai!

Nagyböjt 1. Vasárnapja – Február 14.—Elkezdjük a nagyböjti szent időt, amikor az átlagosnál is jobban akarunk odafigyelni az imádságra, a böjt és a jócselekedetek „eseményére.” – Az Evangéliumban ugyan Szent Lukács nem írja le, hogy a szent negyven nap alatt az Úr Jézus imádkozott is, de szerintem nagy tévedés volna mást hinni, hiszen Őt a Szentlélek „vezette” a pusztába és biztos, hogy ott nemcsak nem evett. Az átlagosnál jobban akarunk odafigyelni azért, mert ezek keresztény életünk természetes „összetevői” és bár nagyon-nagyon fontosak, időnként mégis jobban kell rájuk figyelni! – Ezek által valósulhat meg ugyanis, hogy a szent keresztiségben Istentől ajándékba kapott kegyelmi élet természetes számunkra. – Ennek értelmében juthatunk el oda, hogy rólunk is elmondhassa Mennyei Atyánk: „*ez az Én szeretett fiam, akiben kedvem telik!*” – Időnként azonban úrrá lesz rajtunk sok-sok emberi, amik által „elhomályosul” ez a szabvány, ezért kell ösztönösen kérni a mai szemtíse könyörgésével: „*mindenható Istenünk, add kegyelmedet, hogy a nagyböjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatait által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá!*” – Tanulnunk kell az Úr Jézustól a helyes imádság a böjt és a jócselekedetek „titkát.” – Amennyiben meg volna is az emberben a készség ezek iránt, meglehet, hogy mégsem lenne az „igazi.” – Általában azonban húzódozunk ezektől, mert gyakran úgy érezzük, hogy túlságosan „lefogalják” időnket, energiánkat, képességeinket; ilyenkor kell komolyan aggodolni Eperjes Károly - nem is akármilyen művész gondolatait: „*nemes szándék nélkül az imádság csak lefetyelés; a böjt pedig fogyókúra lesz!*” – Beszéd, beszélgetés nélkül el sem tudnánk képzelni életünket – pl. az első dolga a legtöbb embernek, hogy elveszi a mobil-telefont és számolatlan ideig csak mondja, mondja a dolgokat, amik a legtöbbször nem is fontosak – a fogyózás értelmében pedig mennyi mindenről lemondanak sokan, csakhogy „*sikkesebbek*” legyenek. – Illő tehát, hogy helyesen használjuk a lehetőségeket! – A gonoszlélek ugyanis pontosan az emberi gyengeségeket „használja fel”, hogy mintegy belekényszerítse az embert a maga elképzelésébe. Világosan láthatjuk, hogy az emberi élet „gyenge pontjait célozza meg” az ördög: a táplálkozás, a pénz és az érvényesülés „kérdését.” – Ezek által nagyon is bonyolulttá lehet az élet; lázadások, forradalmak, háborúk jártak már a nyomukban – mintha beigazolódnát volna a Zsoltáros szavainak tartalma, amiben az Istenről azt kérte, hogy neki ne adjon sem szegénységet, sem túlságos jólétet, mert a szegénység elkeseredetté tehet, a gazdagság pedig elbizakodottá és egyik sem válik az ember, de még az emberiség javára sem! – mint ahogyan az önteltesség, „*kivagyiság*” sem méltó az emberhez. – Az Úr Jézustól tanulhatjuk meg mindennek a helyes mértékét és értékét. Ő pedig a pusztai magányban nemcsak imádkozott és böjtölt, hanem tanított is; vegyük komolyan tanítását és igyekezzünk követni is!

Nagyböjt 3. Vasárnapja – Február 28.—Az Úr Jézus ellen a názáreti zsinagógában földühödtek honfitársai és le akarták taszítani a település közelében lévő szakadékba, mert „*célzott*” arra, hogy miért nincs hozzájuk küldetése. – Nem bírták vagy nem is akarták elismerni keményszívűségüket. – Ezen kívül is hányszor kellett az Úr Jézusnak figyelmeztetni népét: „*térjetelek meg!*” – A mai alkalommal is ilyen figyelmeztetést kapnak – bár most nem lázadnak a Mester ellen, nem akarják kiúzni maguk közül, pedig félreérthetetlen az Úr Jézus véleménye: „*ha nem tartotok bűnbánatot, (épp úgy) elvesztek ti is mindnyájan!*” – A természetlen fügefáról szóló példabeszédben pedig egyértelműen szól, Isten elvárja, hogy Neki tetszőgyümölcsöt teremjen minden ember, hogy ne fogja a helyét hiába az Ő kertjében. – „*Igaz, Isten végtelenül irgalmas és ad nekünk időt a megtérésre...*”, de az is igaz, hogy a mindenkor embernek – nekünk is – elsőrendű feladata, hogy jócselekedeteivel megdicsőítse az Isten, Aki időt ad a bűnbánatra és kegyelmi segítséget az érdemszerző életre. – Igaz, hogy ez a figyelmeztetés is „hatástalan” maradt, mint annyi más is. – Nagyon úgy tűnik, hogy az ember nem könnyen ismeri el, hogy képes tévedni és sokszor téved is, és ennek következtében Isten szándéka ellen gondolkodik, beszél, cselekszik. – Ennek következtében nem érzi magát bűnösnek, nem érti, lehet, hogy nem is akarja érteni, mit kell megbánni, miért kell engesztelni, min kell és miért kell változtatni – nehezen mondja ki: „*véteinket beismervé meghajlunk Előtte!*” – Nagy kísértése volt ez kezdetől az embernek, amikor az első bűn alkalmával nem bocsánatkérésre nyitotta ajkát, hanem a mentegőzésre; innentől kezdve nem csoda, ha nem készséges az Isten jóra való hívására, bűnei megbánására, jóvátételére. Bizonyára ezért is hangzott „*idegenül!*”, hiába Isten üzenete, amit Ezekiel próféta által mondott ki: „*ha majd elismeritek, hogy Én vagyok a ti Szent Istenetek: egybegyűjtelek titeket az egész világból; tiszta vizet hintek rátok és megtisztítalak minden gonoszagtól: új lelket adok bletek!*” – Hány-szor akar az Isten közéleti az emberhez, mint Mózes esetében a pusztában, hogy Közte és közöttünk csodálatos közeli (Folytatás a(z) 3. oldalon)

kapcsolat alakuljon ki és ilyenkor Ő a kezdeményező, csakhogy kedve teljék bennünk; csakhogy rólunk ne kelljen kimondani: „a legtöbbjünkben nem telt kedve Istennek...” – Újból és újból visszatérő nagybőjti gondolat a bűnbánat gondolata és a bocsánatkérés gondolata. Legyen ez fontos a számunkra, hiszen sokkal többel tartozunk a jó Istennek, mint gondolnánk! – Időszerű elgondolkozni azon, hogyan tovább! – Igaz, ez nemcsak a Nagy-bőjtben fontos, hiszen az emberi természetet magunkban hordozzuk életünk minden pillanatában és az „küzd” bennünk a jó ellen, de most az Úr Jézus szenvedésére, és a megváltásra gondolva még időszerűbb, amikor Ő az ártatlan vállalja azt, ami minket illetne - legalább a jószándék és a jóra való készség vállalásával „bizonyítsuk”, hogy Megváltónk nem „hiába” vállalta értünk és helyettünk áldozatát!

Harsona

beszámoló az Egyházközség
Képviselőtestületének

2016. február 7-én, 14 órakor tartott üléséről

Az első napirendi pontban Pekker Imre atya ismertette a 2015. évi zárszámadást, melyet a testület egyhangúan elfogadott.

Ezt követően a kántorház építés pénzügyi beszámolóját hallottuk Végh Balázs tolmácsolásában.

Surányi Miklós a templomban történt lopásról tartott beszámolót. Karácsonykor azért állítottak kamerát a vasárnapi esti misék előtt, mert több hívő említette, hogy a faládjában helyezte el az adományát és karácsony másnapján, amikor kiürítette az Egyháztanács a faládját, nem talált benne borítékot. Azóta az eljárás megindult, felvették a tanúvallomásokat. Helyi szinten többféle intézkedés is történt:

- kiderült, hogy senki hivatalos személyt nem lehetett elérni, aki segíteni tudott volna, ezen változtatni fognak,
- a kamera sem volt jól beállítva, azt is ráállították a templomajtóra,
- a templomajtót azóta fél órával mise előtt nyitjuk ki,
- a faláda is biztonságossá lett téve, már nem lehet kivenni belőle pénzt.

Atya tájékoztatta a testületet, hogy a lelkigyakorlatot Tóth Péter Domonkos atya fogja tartani március 11-12-13-án az esti szentmise keretében.

Ezután a testület hosszasan tárgyalta a temető ügyét. Szlovicsák János, temetőgondnok beszámolt a jelenlegi állapotáról. Döntés született a tavaszi takarításról, valamint tervekről is szó volt: kápolnát kellene festeni, a stációsort felújítani.

A templommal kapcsolatos munkákról szintén hosszasan tárgyalt

a testület.

A templomtető cseréjével kapcsolatban atya ismertette, hogy a villámhárítóval kapcsolatban volt észrevétele a hatóságoknak, a sekrestye fölött át kell helyezettetni, le kell süllyeszteni, lejjebb rakni.

A homlokzat rendbetételével kapcsolatban a következő a teendők:

- az állványozást a templomcserét végző cég vállalta, de csak egy részét, a többit nekünk kell,
- szobrokat kellene tisztíttatni vagy restauráltatni,
- homlokzatot tisztíttatni és vakolni.

Két ajánlat érkezett. Az egyik ajánlat 2,9 M Ft, a másik drágább, mert az nemes vakolattal volt számítva, ez 4,5 M Ft. Ez csak az anyagköltség és a vakolás munkaköltsége.

Ehhez még hozzájön (az összeget nem pontosak, hiszen mindig felmerülnek újabb kiadások):

- állványozás (kb. 1,2 M Ft),
- lábazat lélegző vakolattal,
- bejárat tisztítás, felújítás (kb. 1,8 M Ft),
- szobor restaurálás (4,8 M Ft).

A testület a drágább, nemesvakolatú rendbetétel mellett döntött. Májusban elkezdődnek a munkálatok.

Én beszámoltam a bálról (500.000,-Ft volt a bevétel). Ismételten és ezúton is köszönöm mindenki segítségét, támogatását, felajánlását, részvételét.

Kántor úr egy ünnepről számolt be. 2017-ben egyházközségünkben 950 éves lesz a katolikus jelenlét. A testület döntött az ünnepről, feláll majd egy munkacsoport a szervezésre.

Dr. Tóth Éva

ÉRDEKEL?

Bérmálkozás

Bérmálkozási lehetőség!

Ha bérmálkozni szeretnél, **minél előbb, de legkésőbb Húsvétig** csatlakozz az Ifjúsági Csoporthoz!

Csatlakozhatnak a Középiskolások és az idei tanév (2015/2016. tanév) nyolcadikosai!

Szeretettel vár a "Befogadó Közösség!"

Klubszerű foglalkozások a Közösségi Házban péntekenként este.

Imre atya

**Gyertyaszentelés,
február 2.**

Balázs áldás, február 3.

Böjt, imádság, irgalmasság

Aranyszavú Szent Péter tanítása

Az irgalmasság szentévének nagyböjti időszakában különösen megszívlelendők Péternek, Ravenna egykori püspökének (400 k.–450 k.) gondolatai.

Az utókor által a „Chrysologus” azaz „Aranyszavú” jelzővel dicséret egyháztanító az egyik szép beszédében szorosán összekapcsolja az imádságot, a böjtot és az irgalmasság cselekedeteit. Ha bármelyik is hiányzik, a hit halott marad.

„Testvérek, három dolog élteni a hitet, állandósítja a buzgóságot, és őrzi meg az erényt: az imádság, a böjt és az irgalmasság. Amit imádkozva kérünk, amiért böjtöléssel esdeklünk, azt az irgalmasság cselekedetei által nyerjük el. Imádság, böjt, irgalmasság; ez a három egységbe tartozik, és egymást élteni.

Az imádságnak ugyanis a böjt a lelke, a böjtot pedig az irgalmasság élteni. Ne próbáljuk szétválasztani őket, mert nem választhatók el egymástól. Ha valakinek a lelkében csak az egyik van meg, vagy ha nincs meg valakiben egyszerre mind a három, az annyi, mintha egyik se volna benne. Tehát, aki imádkozik, böjtöljön is; aki böjtöl, irgalmasságot is gyakoroljon; hallgasson a kérő szóra, mert aki kér, azt szeretné, hogy meghallgatást nyerjen; Isten annak az embernek a kérését hallgatja meg, akinél mások kérő szava nem talál süket fülekre.

Aki böjtöl, értse meg a böjt szellemét. Érezzen együtt az éhezővel, mert aki éhezik, azt szeretné, hogy az Isten is együtt érezzen vele. Gyakorolja az irgalmasságot, aki magának is irgalmat remél. Buzgólkodjék, aki életszentségre törekszik. Aki azt kívánja, hogy adjanak neki, maga is adakozzék. Vakmerő módon kér az, aki megtagadja másoktól azt, amit önmagának követel. Ember, légy önmagad számára az irgalmasság mintája. Ezért másokkal szemben éppúgy haladék nélkül, ugyanolyan módon és éppen olyan mértékben gyakorold az irgalmasságot, mint ahogyan, amennyire és milyen gyorsan kívánod azt magadnak. Tehát az imádság, az irgalmasság és a böjt legyen számunkra együttes oltalom Istennél: legyen együttes közbenjárónk és értünk való hármasság könyörgés.

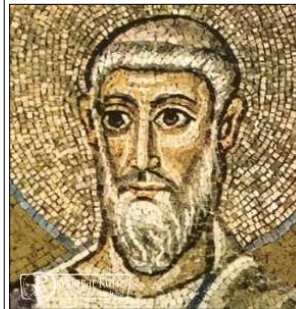
Amit tehát a gőg miatt elvesztettünk, szerezzük vissza böjtöléssel. Lelkünk

Irgalmasság Szentévé

ket böjtölés által tegyük áldozattá, mert a próféta tanúsága szerint ennél semmi kedvesebbet sem ajánlhatnánk fel Istennek, hiszen ezt tanítja: Áldozat Istennek a töredelmes lélek: a megtört és megalázott szívet Isten nem veti meg (vö. Zsolt 50, 19).

Ember, ajánld fel tehát lelkedet Istennek. Ajánld fel böjtölésed áldozatát, hogy tiszta, szent és élő áldozat legyen, amely magad számára is maradjon meg, de ugyanakkor legyen adomány Istennek. Nincs mentése annak, aki ezt megtagadja Istentől; mert ha oda tudja magát adni, lesz mentése.

Ha elfogadjuk a fentieket, akkor szólnunk most még az irgalmasságról. A böjt vetése nem sarjad ki, ha az irgalmasság azt nem öntözi, hiszen ha elapad az irgalmas

Szent-Gály Kata: Keresztúton

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző kópésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célíg...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitérni...?
Az egész világgért áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

lelkület, akkor kiszárad a lélekből a böjtire való készség is. Amit az eső jelent a termőföldnek, azt jelenti a böjtölő lelkületnek az irgalmasság. Nemesítse meg bárki bármennyire is a szívét, őrizze meg tisztaságban a testét, gyökeresen irtsa ki vétkeit, fűzzön bár koszorúba erényeket, de ha az irgalmasság folyamának árával nem öntözi ezeket, az ilyen böjtölő nem gyűjt be gyümölcsöt.

Böjtölő, hiábavaló a te böjtölésed, ha hiányzik belőled az irgalmasság. Böjtölő testvér, csak az áramlik majd vissza bőségesen a te csűrődbe, amit irgalmasságod által előbb te kiárasztottál. Vigyázz tehát, ember, nehogy elveszítsd azt, amit magadnak akarsz megőrizni; azzal gyűjts magadnak, hogy másoknak bőségesen adsz. Ember, amit a szegénynek adsz, azt magadnak adod, mert nem lesz az a tied, amit másoknak oda nem adsz.”

(Aranyszavú Szent Péter püspök 43. beszéde, részlet)

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye—Magyar Kurír

Ferenc pápa hamvazószerdán: Engedjétek kiengesztelni magatokat Istennel!

Február 10-én, hamvazószerdán este a Szentatya a Szent Péter-bazilikában bemutatott szentmisén a hiteles megtérésről, a bűnből való kigyógyulás három orvosságáról elmélkedett, és elküldte az irgalmasság misszionáriusait, az általa kiválasztott több mint ezer papot szerte a világba.

Nagyböjti bűnbánati utunk kezdetén Isten szava két meghívást intéz az egyházhoz és valamennyiünkhez.

Az elsőt Pál apostoltól halljuk: **„Engedjétek kiengesztelni magatokat Istennel”** (2Kor 5,20). Ez nemcsak egy atyai jó tanács, de nem is pusztán javaslat, hanem egy igazi könyörgés, kérelés Krisztus nevében: „Könyörgünk nektek Krisztus nevében: Engedjétek kiengesztelni magatokat Istennel” (uo.). Mi a magyarázata ennek az ünnepélyes és szomorú felhívásnak? Mert Krisztus tudja, mennyire törekenyek és bűnösök vagyunk, ismeri szívünk gyengeségét; látja, hogy megsebezte az általunk elkövetett és elszenvedett rossz; tudja, mennyire irgalomra szorulunk, tudja, hogy szeretve kell éreznünk magunkat ahhoz, hogy a jót tehessek. Egyedül nem vagyunk rá képesek: ezért az apostol nem azt mondja, hogy tegyünk valamit, hanem hogy engedjük kiengesztelni magunkat Istennel, engedjük, hogy megbocsásson nekünk, bizalommal, mert „Isten nagyobb a szívünkénél” (1Jn 3,20). Ő legyőzi a bűnt és felemel nyomorúságunkból, ha rábízunk magunkat. Nekünk azt kell felismernünk, hogy irgalomra szorulunk: ez a keresztény út első lépése; be kell lépünk a nyitott kapun keresztül, aki Krisztus, oda, ahol ő maga vár minket, a Megváltó, és új, örömteli életet kínál nekünk.

Lehetnek akadályok, melyek bezárják a szív kapuit. Ott a kísértés, hogy biztonsági zárral zárjuk be a kapukat, vagyis hogy **együtt élünk a bűnünkkel**, jelentéktelennek állítjuk be, állandóan igazoljuk magunkat, azt gondoljuk, nem vagyunk rosszabbak másoknál, így azonban bezárjuk a lélek zárait, bezárva maradunk, a rossz rabjaiként. Egy másik akadály a **szégyen**, hogy feltárjuk szívünk titkos kapuját. A szégyen igazából hasznon tünet, mert azt jelzi, hogy el akarunk szakadni a rossztól, ugyanakkor nem szabad félelemmé vagy rettegéssé válnia. Van egy harmadik veszély is, mégpedig a **kaputól való eltávolodásé**: ez akkor történik, amikor beburkolozunk nyomorúságainkba, szüntelenül emésztjük magunkat, a negatív dolgokat összekötjük egymással, s végül a lélek szakadékos mélységébe süllyedünk. Sőt összebarátkozunk a szomorúsággal, amit nem akarunk, elbátorlanodunk, és gyengévé válunk a kísértésekkel szemben. Ez azért történik így, mert egyedül maradunk magunkkal, bezárkózunk és elmenekülünk a fénytől; pedig csak az Úr kegyelme szabadít meg minket. Engedjük tehát kiengesztelni magunkat, hallgassunk Jézusra, aki azt mondja a fáradtaknak és a nehéz terhektől szenvedőknek: „Jöjjetek hozzám” (Mt 11,28). Ne maradjunk hát magunkban, hanem menjünk hozzá! Nála felüldülésre és békére találunk!

A mai szentmisén jelen vannak az irgalmasság misszionáriusai,

hogy megkapják megbízásukat, hogy Isten bocsánatának jelei és eszközei legyenek. Kedves testvéreim, kívánom, hogy segíteni tudjátok az embereket, hogy megnyissák szívük kapuját, leküzdjék a szegényt és ne meneküljenek el a fény elől. Kívánom, hogy kezetekkel megáldjátok és felemeljétek testvéreiteket és nővéreiteket, atyai szeretettel, hogy rajtatok keresztül elérje az Atya tekintete és keze gyermekeit és begyógyítsa sebeiket.

Istennek egy másik hívását is hallottuk, mégpedig Joel prófétától: **„Térjete vissza hozzám teljes szívetekből”** (Jo 2,12). Nem nehéz belátni: valamennyien látjuk, mennyire nehezünkre esik valóban bízni Istenségben, rábízni magunkat félelem nélkül, mint Atyára; mennyire nehéz szeretni másokat ahelyett, hogy rosszat gondolnánk rólunk; mennyire nehéz valódi javunkra tenni, miközben oly sok anyagi valóság vonz és csábít minket, melyek elenyésznek s végül leszegényítve hagynak magunkra minket. A bűnnek e történelme mellett Jézus elindította az üdvösség történelmét. A nagyböjtöt megnyitó evangélium arra hív minket, hogy legyünk a főszereplői ennek: ragadjunk meg három gyógyszert, három orvosságot, amelyek kigyógyítanak a bűnből (vö. Mt 6,1–6.16–18).

Első az **ima**, az Úr felé való megnyílás és a belé vetett bizalom kifejeződése: személyes kapcsolat vele, amely áthidalja a bűn által támasztott távolságokat. Az imában voltképpen ezt mondjuk: „Nem vagyok elég önmagamnak, szükségem van rád, te vagy az életem és az üdvösségem.” Második a

szereletcselekedet, amely legyőzi a másoktól való idegenkedést. Az igazi szeretet ugyanis nem egy külső tett, nem azt jelenti, hogy atyáskodva odaadunk valamit lelkiismeretünk megnyugtatósára, hanem annak a személynek az elfogadása, akinek szükség van az időnkre, a barátságunkra és a segítségünkre. Harmadik pedig a **böjt**, a bűnbánat, amely megszabadít minket a mulandó dolgok függőségéből, megedz minket, hogy fogékonyabbak és irgalmasabbak legyünk. Meghívás az egyszerűsége és javaink megosztására: odaadunk valamit az asztalunkról és javainkból, hogy visszanyerjük a szabadság igazi értékét.

„Térjete vissza hozzám – mondja az Úr –, térjete vissza teljes szívetekből! nemcsak néhány külső cselekedettel, hanem lényünk legmélyéből! Jézus ugyanis arra hív minket, hogy az imát, a szeretetcselekedetet és a bűnbánatot koherensen, hitelesen éljük meg, és mondjunk nemet a képmutatásra. A nagyböjt legyen a hamisság, a világiasság és a közömbösség áldásos „lemetszése” rólunk: ne gondoljuk, hogy minden jól van pusztán azért, mert jól érezzük magunkat; értsük meg, nem a megfelelés számít, de nem is a siker vagy a tetszés keresése, hanem a szív és az élet tisztasága; találjuk meg újra keresztény önzönosságunkat, vagyis a másokat szolgáló szeretetet, és nem az önmagát szerető egoizmust. Induljunk el együtt, egyházként, hamvazkodjunk – mi magunk is hamuvá válunk –, szemünket pedig szegezzük a megfeszített Krisztusra! Ő szeret minket, és így arra hív minket, hogy engedjük kiengesztelni magunkat Istennel, térjünk vissza hozzá, s így ismét rátaláljunk önmagunkra.

Forrás: www.magyarurkurir.hu, Fordította: Tózsér Endre SP, Fotó: News.va

Keresztút

Nagyböjtben minden pénteken, a szentmisét követően **Keresztutat** tartunk.

Nagyböjti lelkigyakorlat

A nagyböjti lelkigyakorlat az eddigiektől eltérően, egymást követő napokon lesz: március 11-én, pénteken 17 órakor, március 12-én, szombaton 17 órakor és 13-án, vasárnap a 9 órai reggeli és a 17 órai esti mise keretében.
A lelkigyakorlatot **Toth Péter Domonkos atya** tartja.
Jöjjenek el minél többen!

Március 25. Nagypéntek

Ne felejtjük el, hogy **szigorú böjti** napot kell tartanunk. Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani!
Érvényes minden felnőtt keresztényre, 18 és 60 év között, kivéve betegség és áldott állapot.
A Nagyböjt péntekjein húsevési tilalom van!

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág februári alkalmán, még a farsangi időszakban a gyerekek álarcokat készítettek.

Február 28-án megtörtént a katolikus bálban összegyűlt adomány átadása a Katolikus Karitás helyi szervezetének. Kívánjuk, hogy minél több rászorúlón segítsenek!

Baba-mama klub

Nagybőjti tartós élelmiszergyűjtés a templomokban A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2016. évi körlevele a nagybőjti tartós élelmiszergyűjtésről

Kedves Testvérek!

Az Irgalmasság Rendkívüli Szentévében arra kérjük a testvéreket, hogy idén különösen is nagy szeretettel csatlakozzanak az irgalmas szeretet megéléséhez, amikor meghirdetjük a hagyományos nagybőjti tartós élelmiszergyűjtést templomainkban.

Szentévet meghirdető bullájában a Szentanya így szól hozzánk: „A Szentévből megtapasztalhatjuk majd, hogy mit jelent megnyitni a szívünket azok felé, akik a modern világ – gyakran drámai módon létrehozott – perifériáin élnek. Nyissuk föl a szemünket, hogy észrevegyük a világ nyomorúságát, méltóságuktól megfosztott fivéreink és nővéreink sebeit, és érezzünk készletét arra, hogy meghalljuk segélykiáltásukat. ... Fedezzük fel az irgalmas cselekedeteit: jóllakatni az éhezőket, megítatni a szomjazókat, felöltöztetni a ruhátlanokat, befogadni a jövevényeket, ápolni a beteget, meglátogatni a rabokat, eltemetni a halottakat.” (Ferenc pápa *Misericordiae Vultus*, 15).

A szentévből különösen is fontos számunkra, hogy tanúságot tegyünk az irgalmas szeretet gyakorlásáról, sokszor szerény lehetőségeinkhez mérten tartós élelmiszert járulhatunk hozzá a Katolikus Egyház segélyakciójához.

Kérjük, hozzák el a szentmisére tartós élelmiszer felajánlásukat és tegyék a templomban erre kijelölt helyre. A legkisebb adománnyal is a felebaráti szeretet csodája valósul meg közöttünk. Ezt megtehetik a jövő heti vasárnapi szentmiséken és az azt követő hétköznapokon, **március 6. és 13. között**. Adományait a Karitás juttatja majd el a rászorulókhöz.

A korábbi években meghirdetett gyűjtésünk eredményeképpen családok ezreit tudtuk segíteni azokkal a segélycsomagokkal, amelyeket a hívek adományaiból juttattunk el a rászorulókhöz. Ha ezt mindannyian megesszük és legalább 1 kg adományt hozunk a templomba, újra nagyon sok családnak tudunk segíteni az irgalmas Jézus példáját követve.

Telefonos adományvonalon is bekapcsolódhatunk a jubileumi évét – alapításának 85. és újjászervezésének 25. évfordulóját – ünneplő Katolikus Karitás segítő munkájába. Ha hívjuk a 1356-os telefonszámot, hívásonként 500 forinttal segítünk.

„1% segítség, 100 % szeretet.” Kérjük, hogy aki teheti, adja egy százalékával is támogassa a Katolikus Karitás karitatív szolgálatát: a Karitást Támogató Alapítványt. Köszönjük a szegényeknek szánt adományait!

Budapest, 2016. nagybőjt 3. vasárnapján
a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Alsónémedi Helyi Szervezet hírei

A Nagybőjti időben gondoljunk azokra a testvéreinkre akik szükségét szenvednek. Adományait március 12-én 10 órától, szeretettel várjuk a közösségi házban. (bejár a Magyar utca felől) Ebben az időpontban lesz ruhaosztás is.

Elérhetőségünk:
06 30 394 22 29 és
karitasz.alsonemedi@gmail.com

„TARTÓS SZERETET”
NAGYBŐJTI
ÉLELMISZERGYŰJTÉS

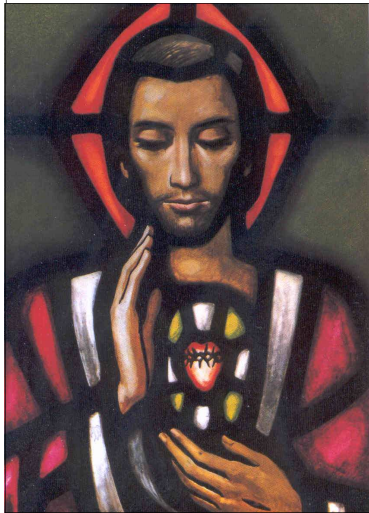
GYORS SEGÍTSÉG, TARTÓS SZERETET!

Hozzon tartós élelmiszert a templomba
2016. március 6-13. között, melyet a
Karitás eljuttat a nélkülöző családoknak.

  1356 Hívjon, hogy
segíthessünk!

www.karitasz.hu

Szent Imre Községi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a legközelebbi első vasárnapi szentségimádási óráját március 6-án tartja az esti szentmise után a templomban. Ezen a szentórán egyházközségünk tagjait ajánljuk az Úr Jézus szent Szívének oltalmába. Az oltárunkon álló szent Kereszt előtt szemléljük Őt, aki ott vár minden lélekre. Mélyüljünk el szent szívének szeretetében, áldozatában. Minél tovább szemléljük Őt, annál jobban, mélyebben eggyé válunk szeretetének misztériumával.

Átéljük gondolatait, érzéseit és megtapasztaljuk, hogy kicsoda Ő, akinek még a szél és a tenger is engedelmeskedik.

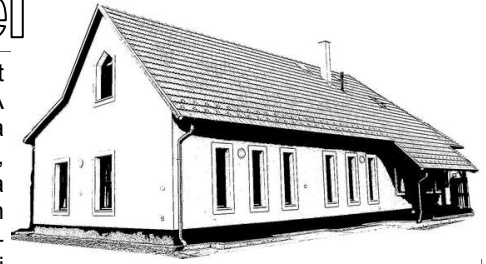
Nagybőjt a bűnbánat ideje. Vonz bennünket Isten szeretete. Most szakadjunk el egy időre a hétköznapi dolgainktól és Isten felé fordulva vizsgáljuk magunkat és tartsunk bűnbánatot! Erősítsük a szeretet kötelékét az imádsággal, amely egymáshoz és Istenhez közelebb visz bennünket! Ha merjük követni Jézust a szeretet útján, akkor majd erőt ad nekünk a hozzá vezető úton meglévő keresztek elviseléséhez. Nem hagyja el az Ő szeretett

gyermekait, akikért az életét adta. A szeretet fáján, a golgotán függött, hogy megmutassa nekünk, hogyan juthatunk üdvösségre. Mi tudjuk-e vinni keresztünket? Jézussal minden lehetséges. Szemléljük Őt a keresztfáján és kérjük szent lelkének és szeretetének erejét árássza ránk, családjainkra, életünkre. Ha merünk Jézus útján járni, akkor az Atya bennünket is megdicsőít, átalakít, megáldja útjainkat, tevékenységünket, életünket. Add meg Uram, hogy mindig érezzem szent jelenlétedet életemben!

Megváltó Jézusom!
Itt állok Szent kereszted alatt. Miközben fájdalomtól megtört arcod szemlélem.

Szívem egészen elszorul. Tudom, nem vagyok méltó arra, hogy szívembe jöjj, mert megbántottalak Téged. Nézd irgalmas szívvel lelkemet. Az én elmém véges és korlátokba ütközik és helytelenül cselekszik. Mélységesen bánom minden bűnömet, amellyel Téged Megváltómat megbántottalak, Te a szent keresztfáról látsz engem. Teljes szívemmel kérek, jöjj a szívembe és maradj nálam örökre! Felejthetetlen szereteted irányítsa szívem minden rezdülését! Hozzá tartozom. Add, hogy én is, mint Te, életem végéig kitartsak a szeretetben.

(özv. Szlovicsák Balázsné)

Márciusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Febr.26 – Márc. 6 Bolonovszky Lászlóné Sponga Anita Csernák Nikolett Kiss Albertné Acsai Lászlóné	Márc. 7 – 15 Özv. Surányi Tiborné Özv. Jakab Gáborné Ács Istvánné Győrvári Balázsné Györgyövcis Józsefné	Márc. 16 – 24 Drozdik Jánosné Id. Surányi Miklós Özv. Tóth Jánosné Özv. Lovas Flóriánné	Márc. 25 – Ápr. 2 Özv. Némedi Rezsóné Tamás Györgyné Nyékiné Kristály Regina Mikoly Istvánné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2016. március

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1 9.30 óra Baba-Mama klub	2	3	4 18 óra lfi -hittan	5	6 18 óra Jézus Szíve család imája
7	8	9	10	11 18 óra lfi -hittan	12 10–12 óra Ruhaosztás és gyűjtés	13 8 óra Elsőáldozó előkészítő
14	15	16	17	18 9.30 óra Baba-Mama klub 18 óra lfi -hittan	19	20 8 óra Elsőáldozó előkészítő
21	22	23	24 Nagycsütörtök	25 Nagypéntek	26 Nagyszombat	27 HÚSVÉT
28 HÚSVÉT	29	30	31			

Egy perc bölcsesség...

Él-e az Egyház? Valahol Európában történt. Egy kisváros katolikus hívein lassan hűvös közöny és egykedvű érdektelenség lett úrrá. Láta ezt az egyházmegye püspöke is, és odahelyezte az egyik legbuzgóbb papját, hogy felrzza a népet lelki tespedéséből. De sem az új pap személye, sem a buzgósága nem érdekelt senkit. Mindjárt az első vasárnap üres templomban prédikált, és nem volt ez másképp a következők sem. Az új plébános elhatározta, hogy

sorra végig látogatja egyházközség lakóit. Házról-házra, ajtóról-ajtóra kopogtatott, de mindenütt legfeljebb kimért udvariasságot kapott, kivéve, ahol még méltatlankodtak is a zaklatásért. Az egyik helyen aztán a volt egyházközségi elnök szemébe is mondta kereken a nép véleményét, "az egyház itt már úgys halott, senkinek nincs már szüksége se templomra, sem papra". A szerencsétlen plébánost nagyon megérintette a kegyetlen megismerés, és a fejében egyre csak ezek a szavak visszhangzottak. Éjszakákon át imádkozott, mígnem kapott egy sugallatot és épp e gyarló vélemény nyomán találta meg a megoldást!

A következő héten a városka helyi lapjában fekete keretes gyászjelentés jelent meg. Szövege így hangzott: A plébános – egyetértésben a hajdani egyházközség tagjaival – szomorú szívvel közli, hogy a helybéli Szent Ferenc Egyházközség hosszas szenvedés után elhunyt. A gyászistentiszteletet vasárnap délelőtt 11 órakor tartjuk. Szeretettel hívom az egyházközség területén lakókat, hogy vegyenek részt a végtisztesség megadásán. Az újságot mindenki megdöbbenéssel olvasta. Vasárnap már fél 11-kor zsúfolásig megtelt a templom. Kérdőn tekintettek egymásra az emberek, "mi lesz most? Mi történik itt?" Ami aztán valóban történt, arról a helyi lap egyik fiatal tudósítója számolt be. "Amint beléptem a zsúfolásig megtelt templomba, mindjárt feltűnt a virágokkal díszített oltár előtti ravatal. Egyszerű tölgyfából készült koporsó volt rajta, amelyet aranyozott kereszt díszített. Amikor a plébános 11-kor felment a szószékre, feszült csendben figyelték az atya néhány perces csen-

des imádságát. Ezután a népre nézett és így szólt: az egyházközség hívei, vagy legalábbis azok, akik most egybegyűltek, valamennyien közölték velem, és a magatartásukkal igazolták is, hogy egyházközségük halott és már reményt sem látnak az újjáéledésére. Szeretném azonban, ha véleményüket megerősítve megadnák a halottnak az utolsó végtisztességet és elbúcsúznának tőle! Kérem, hogy valamennyien

des imádságát. Ezután a népre nézett és így szólt: az egyházközség hívei, vagy legalábbis azok, akik most egybegyűltek, valamennyien közölték velem, és a magatartásukkal igazolták is, hogy egyházközségük halott és már reményt sem látnak az újjáéledésére. Szeretném azonban, ha véleményüket megerősítve megadnák a halottnak az utolsó végtisztességet és elbúcsúznának tőle! Kérem, hogy valamennyien sorban menjenek el a koporsó mellett, és vessenek egy búcsú pillantást a benne nyugvó halottra. Ezt követően hagyják el a templomot a keleti kapun, én majd egymagam fogom elvégezni a gyászszertartást. Ha azonban akadna valaki önök közül, aki kifelé menet elgondolkodik a látottak tragédiáján, és megváltoztatja véleményét az egyházközség feltámadásának lehetőségéről, akkor kérem őket, hogy jöjjenek vissza az északi kapun. Ez esetben a jelenlevőkkel nem gyászmisét, hanem hálaadó istentiszteletet fogok tartani. – ennyi volt a plébános beszéde. Ezután a pap a

koporsóhoz lépett és gyászos komolysággal levette a fedelét s félreállt, a menet pedig lassan megindult. A sorban az utolsó én voltam – írta a tudósító. – Így, maradt elég időm, hogy magam is elgondolkodjak a látvány lehetőségein. Vajon ki és mi az Egyház és kik és mik vagyunk mi, akiket hívőknek neveztek valamikor? És vajon ki van a koporsóban? Bizonyára a megfeszített Krisztus képe vagy szobra, esetleg egy feszületet helyezett el a plébános, hogy szembesítsen vele minket. Közben láttam, hogy mindenki hasonlóképp zavartan lépked előre. Mintha mindenki félne beletekinteni a nyitott koporsóba. Bármi is legyen a látvány, úgy látszik hatott, mert megnyílt az északi kapu, és egyre többen tértek vissza a templomba. Végre én is ott állhattam a koporsó előtt, de alig mertem kinyitni a szemem, hogy belenézsek. Amikor azután félve kinyitottam, nem az egész egyházat, nem Krisztust, nem a halott egyházközséget, hanem csak egyet láttam a halottak közül: tükörben magamat!

ÜNNEPI SZERTARTÁSREND:

Március 24. **Nagycsütörtök:** 18.00 óra

Március 25. **Nagypéntek:** 18.00 óra

Nagypénteken 8.00 órától nyitva lesz a templom, lehetőség lesz Szentsír-látogatásra.

Nagypénteken **15 órakor Keresztút** lesz a Kápolnában.

Március 26. **-Nagyszombat:** 18.00 óra

Nagyszombaton is 8.00 órától lesz nyitva a templom.

Március 27. **-Húsvétvasárnap:**

8.00 és 10.00 óra

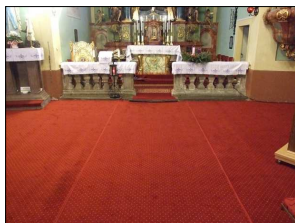
Március 28. **-Húsvéthétfő:** 9.00 óra

Áldott, kegyelmekben gazdag Húsvétot kívánunk minden kedves olvasónknak!

Nagyon szépen köszönjük Kőszegi Béla munkáját, aki az énekkar által adományozott szőnyeget minden ellenszolgáltatás nélkül illesztette helyére.

Köszönjük munkáját, Isten fizesse meg!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítségét!